

Осінь, осінь, листопад,
Жовте листя стелить сад,
За моря в краї далекі
Відлетіли вже лелеки.
Хмари небо затягли,
Вітер віє з-за гори,
Ходить осінь листопадом,
Жовте листя стелить садом.

А. Житкевич

Сьогодні в номері:

Поетичний
зорепад

2-3 стор.

Подорож до
"Міста Пева"

4 стор.

Ні - шкідливим
звичкам

8 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

*Поетія – це завжди неповторність,
Якийсь безсмертний дотик до душі.*

Ліна Костенко

Поетія – це голос душі людської. Після її читання звичайні речі постають у новому світі. І вже розумієш, що нема письменника, який би не прагнув за допомогою слова добратися до суті поетичної природи речей, до сенсу явищ.

У слові розкривається душа, тому що ще з давніх часів слово було тотожне одкровенню.

Переїнятися сильною, чистою енергією слова, відчуті його магію намагалися учасники традиційного загальногінмазійного огляду-конкурсу «Поетичний зорепад». І це їм вдалося прекрасно.

Читаючи поезію, прозу, вони зуміли донести до нас чарівну енергію добра і краси, яку вклали письменники у свої твори, заклик любити рідну землю, Україну, шанувати людей, дорожити мовою, знати нашу історію.

Слово було прекрасним, щирим, проникливим, таким, що навіть журі вагалось визначати переможців.

Але без усяких сумнівів Гран-прі присуджене учневі 10-Б класу Буряку Ігорю, який вражаючою силою Франкового слова та свого артистичного таланту розчулив глядачів до сліз, зумівши передати душевний біль і розпач зраненого серця.

З кожним роком коло шанувальників рідного слова в нашому закладі розширюється.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Зорепад

Уже не вперше звучить зі сцени українська проза, яка своєю поетичністю та красою полонить глядача.

Це підтвердили учні Каширна Катерина (8 клас), Віленський Роман (10-В клас) та Момонт Святослав (11-В клас) мистецьким читанням уривків творів М.Гоголя, В.Еллана-Блакитного та М.Коцюбинського.

Молодь виконувала поезію, пройняту глибоким ліризмом, патріотичним пафосом, філософським змістом.

Учні молодших класів щиро, виразно читали поезію Т.Шевченка (Цимбалюк Наталя, Нетребенко Анастасія, 9 клас), В.Кучерука «Рідна мова» (Варивода Валерія, 7 клас). Полонила слухачів своїм гумором, добротою й щирістю поезія у виконанні Кошкікої Анни (6 клас), Мухіної Анни (6 клас), Южанінова Назара (5 клас), Вовченка Дмитра (8 клас).

Журі, очолюване письменницею, членом Кіровоградської організації національної спілки письменників Ольгою Полевіною, поетесою Антоніною Терук, завідуючим методичним кабінетом КОІППО ім. В.О.Сухомлинського Нудним Василем Михайловичем, було приємно вражене авторськими творами Юлії Валенти (8 клас) «Муза» та Свистова Владислава (10-Б клас) «Яблуневий цвіт».

Кожен учасник конкурсу отримав заслужену нагороду.

Богданович Л.Б., Павленко В.В.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Подорож до «Міста Лева»

Нещодавно учасники ансамблю «Пролісок» взяли участь у фестивалі народного українського танцю імені Мирослава Вантуха, звідки з честю привезли Гран-прі. Всім дуже сподобалася подорож до «Міста Лева». За час наших відвідин ми встигли побувати на екскурсії цим неймовірним містом. Кожна будівля, кожен провулок є ніби нагадуванням про минуле, про те, що його потрібно пам'ятати і цінувати, бо без минулого немає майбуття. Ми встигли захопитися цим містом, його атмосферою, дуже привітними до приїжджих людьми. Дуже хотіли б відвідати його ще раз, що і всім радимо. Львів – вражаюче місто. Бруківка, якій вже декілька сотень років, прокладена розгалуженими шляхами. Вам ніколи не буде сумно під час прогулянки містом, але можна заблукати, хоча кожна будівля, кожен орнамент є неповторним.

Можна довго розказувати про визначні будівлі, пам'ятки архітектури, монументи, що знаходяться у Львові, але вам просто необхідно хоч раз побувати у справжній львівській кав'ярні, поринути в атмосферу неймовірного аромату, вишуканості та відчутти себе людиною із шляхетного роду, яка жила років з двісті тому. Ці відчуття просто неймовірні! Але, їдучи до Львова, не забувайте парасольки, адже дуже часто там не досить привітна погода. Та навіть вона, я гарантую, не зіпсує вам настрою під час подорожі. Ми повернулися щасливі і сповнені натхнення жити і творити.

Москвичова В., 10-А клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Похід до Кіровоградського обласного художнього музею

Нещодавно нашому класу випала нагода відвідати Кіровоградський обласний художній музей, що знаходиться неподалік від нашої гімназії. Ми були приємно здивовані величезною кількістю картин та експонатів, побачених там.

Історія створення музею почалась наприкінці XIX століття, коли у 1870 році представники передової інтелігенції поставили питання про створення в місті художнього музею. Але лише в 1921 році була створена картинна галерея, яка в 1924 році ввійшла до складу природничо-історичного музею.

Кіровоградський обласний художній музей володіє дивовижним експонатом, аналогу якому немає в світі. Це так звана мисливська хоругва на оленячих рогах, на якій зображено св. Евстафія Плакиду, що є двостороннім олійним живописом невідомого українського майстра XVIII ст.

Більшість картин представлено у різних стилях, різними видами матеріалів. Одні написані аквареллю, інші олією, вуглем. Всі картини нам запам'ятались, адже вони несуть у собі певний прихований зміст, що і приваблює відвідувачів цього музею. Одними з найяскравіших були картини О.Саврасова, М.Денисова, Ф.Бороннікова, Ю.Кітца. Ми вдячні

за теплу зустріч, яку нам надали працівники музею, а особливо нам сподобався екскурсовод Степанок Олена Валентинівна, яка цікаво про все розповідала.

Музей має п'ять виставкових залів, з яких три є стаціонарними: «Сакральне мистецтво», «Західноєвропейське та російське мистецтво XVIII – початку XX століть», «Художники-земляки». Також в експозиції музею представлено комплекс декоративно-ужиткового мистецтва.

Починаючи з 2003 року, робота колективу Кіровоградського обласного художнього музею була направлена на відкриття відділу музею – картинної галереї Петра Оссовського «Світ і Вітчизна».

Музей активно співпрацює з Національним науково-дослідним реставраційним центром України. За останні роки здійснено науково-дослідні та реставраційні роботи багатьох унікальних музейних предметів. Серед них – твір олійного живопису «Сосновий ліс» авторів І. Шишкіна, А. Шильдера, Ю. Клевера, полотно О. Осмьоркіна «Святогорський монастир», картина «Юродивий» П. Сведомського, унікальні твори іконопису.

Сьогодні Кіровоградський обласний художній музей є культурним центром та мистецькою візиткою Кіровоградщини, тож сподіваємось, що найближчим часом нам ще раз випаде приємна нагода збагатитись знаннями художнього мистецтва і відвідати його.

Лозан М., 10-Б клас

ОСОБЛИВА ДУМКА

Духовний скарб Кіровоградщини

*А вже і хутір, вже й Надія,
Де досягають сні кульбаб,
Де вітер степу всім радіє
На дні липневих днів і зваб...*

П.Селецький

Пізнавати свою малу батьківщину, знати її історію і культуру, піклуватися про майбутнє – священний обов'язок людини, якій не байдужа доля того місця, де вона народилася і виросла. «Степова Елада» – так назвав Кіровоградщину наш відомий літературознавець Леонід Куценко, адже ми по праву можемо пишатися багатьма своїми земляками, які вплинули не тільки на культурний розвиток рідної області, а й всієї України.

Багато у нас місць, які зачаровують своєю красою і неповторністю, місць, побачити які з'їжджаються з усіх усюд. Саме таким місцем є Державний музей-заповідник Івана Карпенка-Карого «Хутір Надія», який знаходиться за двадцять кілометрів від Кіровограда. Тут жили і працювали корифеї українського театру, родина, чий внесок у розвиток культури України важко переоцінити. Садibu було закладено 1871 року батьком драматурга Карпом Тобілевичем, а названо іменем дружини Івана Карповича Надії Карлівни Тарковської, яка молодою померла від важкої хвороби. Сім'я Тобілевичів вела тут скромне господарство, садibu відвідало багато діячів українського національного театру. У цьому маєтку народилося багато відомих творів, які ми читаємо і бачимо на сцені наших театрів дотепер.

Хутір як музей було засновано 1956 року. Відвідаючи це місце, зазираєш в чаруючу атмосферу, дізнаєшся багато нового і цікавого про родину Тобілевичів і їхнє тодішнє життя-буття завдяки Валентині Василівні Тобілевич,

дружині правнука великого драматурга Ігоря Андрійовича, для якої заповідник «Хутір Надія» став справою її життя. Протягом сорока років музей, можна сказати, тримається на плечах Валентини Тобілевич, яка сама готує виставки, доглядає територію садиби та проводить емоційні та насичені рідкісними фактами екскурсії. Їй допомагають небайдужі люди, які роблять благодійні внески у розвиток заповідника. Перебуваючи там, відчуваєш безмірну вдячність всім, хто був причетний до збереження спадщини І.К.Тобілевича і продовжує перейматися долею заповідника. Протягом багатьох років тут щорічно проходить фестиваль «Вересневі самоцвіти», який традиційно розпочинає всеукраїнські театральні свята.

Неабияку насолоду, відчуття миру і спокою приносить і спілкування з природою: столітні та молоді дерева, посаджені хазяями садиби та її гостями, які відвідували хутір у різні часи, доглянуті квітучі клумби та акуратно підстрижені газони, дзвінкий щебет пташок, старі верби над ставком... Як добре, що на нашій українській землі, у нашому рідному краї є такі місця, як цей історичний куточок «Хутір Надія». Відвідавши його, побачивши виставку і почувши розповідь про видатних людей, і сам чистішаєш серцем і душею, забуваєш про повсякденне і матеріальне, набираєшся сил на нові звершення, починаєш цінувати те, що таке давнє, як і вічне, щирість, духовність, красу.

Колєва Катерина, 11-Б клас

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Домашні
улюбленці

7 листопада у нашому класі відбулася фотовиставка «Домашні улюбленці». Організатором цього заходу стала Ніщименко Дарина. Її батько – професійний фотограф, тож він і допомагав Дарині організувати виставку та відібрати найкращі фотографії. Всі глядачі отримали багато позитивних емоцій та відчули натхнення для творчості. Суддям було складно визначити переможців, тому що фотографій було дуже багато, і всі вони заслуговували на перемогу. Проте деякі фото були більш емоційні та художні, а саме: світлина Гуївана Олександра, Макогон Валерії, Андреевої Олександри та Якубенка Ярослава. Усім учням ця виставка дуже сподобалась присутнім у ній широким спектром емоцій: гумором та драматизмом, ласкавістю і серйозністю та іншими важливими для душі почуттями.

А.Бєлєв, 5 клас

Григорій Сковорода.
Світогляд і філософія

18 листопада в 10-Г класі, опрацьовуючи матеріали з теми «Розвиток морально-духовних цінностей особистості», була проведена конференція «Григорій Сковорода. Світогляд та філософія».

Чим же ця людина зацікавила учнів?

Розвиток духовної культури українсько-го народу нерозривно пов'язаний з іменем великого філософа, педагога, поета і письменника Григорія Сковороди. Його діяльність припадає на другу половину XVIII століття. Він виступає з протестом проти світу, в якому панують жорстокі порядки, соціальна нерівність, ганебні при-

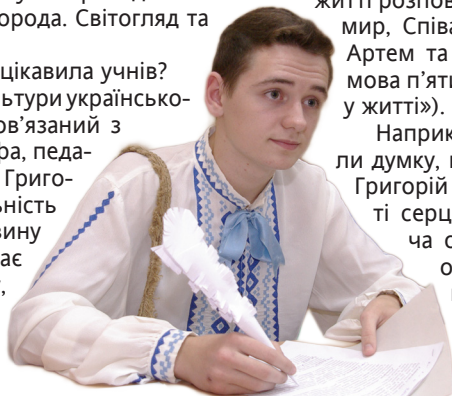
страсті. Сковорода таврує можновладців, про-йнятих жадобою наживи та владолюбністю. Світ зла у нього досить конкретизований, його но-сіями він вважає поміщиків, глитаїв, здирників, панство, духівництво.

Розвиток особистості Сковороди – це схо-дження від простої критики і заперечення існую-чого суспільства до формування певного фі-лософського вчення, що складалося зі система-тизованих та всебічно обґрунтованих поглядів і принципів. Від літературних творів у вигляді віршів та епіграм, висміюючих державний лад і притаманні йому недоліки, Григорій Сковоро-да з часом переходить до складання філософ-ських притч, діалогів та творів, де замислюється не над конкретними, а над вселенськими про-блемами. Його цікавлять морально-етичні, ес-тетичні принципи, питання педагогіки та вихо-вання всебічно розвиненої і високоморальної особистості. Крім того, філософ звертається до питання побудови світу та сенсу людського життя і щастя.

Григорій Савич Сковорода – український мислитель і просвітител, поет і музикант, спо-сіб життя якого перебував у повній гармонії з його вченням.

Щоб зрозуміти філософські погляди Гри-горія Сковороди, учні (Чуніхіна Катерина, Бре-нюк Тетяна, Куделя Катерина, Медяник Поліна, Хорольська Карина, Рітченко Лілія, Яценко Ми-хайло, Желізняк Анастасія) детально прослід-кувати життєвий шлях та процес становлення і формування його як великого філософа та літератора, що залишив помітний слід в історії українського народу. В учнів була можливість почути думки та листи просвітителя, з якими ознайомив Сергій Залєвський у ролі Григорія Савича. А у чому заключається істинне щастя у житті розповіли подорожні Плоткін Володи-мир, Співачевський Володимир, Дірксен Артем та Колеснік Вадим (трактат «Роз-мова п'яти подорожніх про істинне щастя у житті»).

Наприкінці конференції учні вислови-ли думку, що український філософ і поет Григорій Сковорода – приклад цілісно-сті серця, розуму і вчинку. Його твор-ча спадщина актуальна в усі часи, оскільки закликає до добра, гуманізму і співчуття знедоле-ним; вчить, як людина може морально і духовно вдоскона-литись.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Наше місто — місто європейське

Гавриленко А., 8 клас

Ми провели цікавий захід в рамках краєзнавчого проекту «Наше місто — місто європейське». Працюючи над проектом, ми відвідували музеї, виставки, пам'ятки архітектури та природи нашого міста і області. Ми вперше самостійно здобували інформацію та презентували її. Перша команда готувала презентацію на тему «Місто Єлисаветград», друга команда — «Видатні люди Кіровоградщини», третя команда — «Сучасне досягнення нашого міста». Ми дізналися, що в нашому місті з'явився перший трамвай, перша футбольна команда, перший медичний навчальний заклад. За архітектуру та культурне життя в XIX столітті Єлисаветград був названий «маленьким Парижем». Наш край став Батьківщиною для багатьох людей, відомих в Україні та світі. Сучасні досягнення промисловості, освіти та культури нашого міста виводять його на гідне місце серед інших європейських міст. У командах кожен учень мав власні обов'язки: дослідники готували інформацію на задану тему, інші робили презентації та готували доповіді. Цікавим був конкурс, де ми уявили себе волонтерами під час проведення «Євро 2012» та підготували доповідь про наше місто англійською мовою. Перевірила уважність учнів під час заходу вікторина.

Нам дуже сподобався цей захід. Ми багато дізналися про наше місто і дійшли висновку, що воно має дуже цікаву історію та сучасні досягнення, які ставлять його в один ряд з іншими великими містами України та Європи.

Ми пишаємось тим, що живемо в Кіровограді!

Мухіна А., Дудник І., Маранський А., 6 клас

Ні шкідливим звичкам

Початок листопада ми зустріли без шкідливих звичок! Восьмикласники перетворили класичну бесіду з теми «Шкідливі звички — не запорука здоров'я» в гучну акцію «Ні — шкідливим звичкам!» І це — лише початок. Адже саме шкідливі звички не лише заважають нам жити, а часто загрожують самому життю...

Також до учнів завітав представник з кримінальної міліції, котрий докладно пояснив про шкідливість поганих звичок та їхні наслідки. Це була не просто лекція, а заклик правоохоронних органів не ламати собі життя неправильним вибором життєвого шляху.

Метою наших лекцій було запобігти шкідливим звичкам, які негативно впливають на здоров'я підлітків; формувати вміння і навички учнів щодо власної безпеки, розуміння відповідальності за власні вчинки та їх наслідки; виховувати в учнів бажання зберегти власне здоров'я.

15 листопада ми відвідали бібліотеку ім.Гайдара, де зустрілися з капітаном відділку кримінальної міліції Олегом Михайловичем Мамалигою. Він детально пояснив нам про відповідальність підлітка перед судом в разі скоєння злочину. Ми зрозуміли, що кожен неправильний вчинок може зруйнувати наше життя. Олег Михайлович навів нам багато прикладів того, як підлітки без осмислення скоєного дорого заплатили, бо у них немає світлого майбутнього. Ми усвідомили багато серйозних речей.

Тож восьмикласники вирішили дати бій шкідливим звичкам та поганим, неосмисленим діям і жити із задоволенням, пізнаючи всі радості здорового життя!

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

ВІЙСЬКОВЕ МІСТО ЄЛИСАВЕТГРАД

Серкова Л., 11-А клас

Ще з 1829 року Єлисаветград стає центром військових поселень на півдні України. У місті було розміщено штаб-квартиру резервного кавалерійського корпусу, постійно проводять різноманітні військові заходи. Військові вважали, що рівнинна місцевість навколо Єлисаветграда, особливо по дорозі, що веде до Вознесенська, надзвичайно зручна для проведення військових оглядів. З 1834 року Єлисаветград повністю підпорядковується військовому відомству. Повітові адміністративні установи було переведено до Бобринця. З цього часу з військових чинів призначався навіть голова міської думи, життя міщан також суворо регламентувалось. Але культурне життя міста у першій половині 19 сторіччя було піднято на небувалу височінь. Причин тому декілька. І головна - це вже згадувані постійні огляди, маневри... і найчастіше у присутності імператорів, їх родин, почту, вищих військових сановників. Та відвідини не могли вичерпати «порядку денного» лише суто військовою справою. Потрібна була відповідна культурна програма. І не дивно, що антрепренери намагались привезти свої театральні трупи до Єлисаветграда саме під час маневрів.

З 1845 до 1854 року на

терені Єлисаветградського повіту проходив військову службу ад`ютантом командира полку Афанасій Фет. Літературознавці відзначають, що саме в цей проміжок часу ним були написані найліричніші твори. Під час приїзду Ф.Ліста до Єлисаветграда саме А.Фет розповсюджував квитки на концерти знаменитого піаніста і композитора. У ці роки, крім військового містечка та храму Покрова Богородиці на Ковалівці, було збудовано надзвичайно виразний пізньомпирний будинок окружного суду, приміщення громадського зібрання, новий міст через Інгул. Було розбито Османський бульвар на правому березі Інгулу, бульвари у ровах фортеці та біля плацу кавалерійського училища, яке розмістилося у комплексі військового містечка, реконструйовано міський сад за фортецею.

Подією стало створення у 1850-х рр. міського бульвару-скверу в центрі міста, на місці нинішньої площі Кірова. На бульвар виходив тоді ж споруджений, надзвичайно імпозантний пізньокласичний двоповерховий будинок міської ратуші. Прикрашений вежею-каланчою з годинником, фланкований одноповерховими корпусами пожежного управління та банку, цей комплекс, автором якого, вірогідно, був петербурзький архітектор Олександр Брюллов, завершив формування репрезентативного міського центру. На жаль, зараз цей будинок ратуші (нині приміщення облдержадміністрації) невпізнанно спотворено реконструкціями.

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

Редколегія 7 класу

20 листопада у світі святкується Всесвітній день дитини. У 1954 році Генеральна Асамблея ООН рекомендувала всім країнам ввести у практику святкування Всесвітнього дня дитини як дня світового братерства і взаєморозуміння дітей, присвяченого діяльності, спрямованої на забезпечення благополуччя дітей в усьому світі.

Діти, як найбільш вразлива частина суспільства, гостро переживають наслідки найсерйозніших суспільних проблем: криза сім'ї, бідність, недосконалість механізмів захисту прав і т.д. Абсолютно здоровими народжуються менше третини дітей. Кожна сьома дитина виховується в неповній сім'ї. У соціально несприятливих умовах, не отримуючи необхідного виховання і освіти, проживають 6 млн. підлітків. Майже 40% школярів регулярно вживають спиртні напої, 70% з наркоманів – підлітки і молодь. При коло-сальних масштабах сирітства (у тому числі со-

ціального) характер системної кризи набувають проблеми установ сирітського типу. Фахівці підкреслюють, що соціальна ізоляція, у якій ростуть вихованці дитячих будинків та інтернатів, призводить до того, що у доросле життя вони входять зовсім невідповідно. Благополучно адаптуватися до життя в суспільстві вдається лише кожному десятому вихідцю з дитячого будинку або інтернату. 40% випускників здійснюють правопорушення і потрапляють у місця позбавлення волі, 10% закінчують життя самогубством.

Ця сумна статистика доводить, що діти всього світу потребують захисту. У цей день проходять численні акції на користь дітей, і всі ці заходи проводять меценатські організації. Але цього замало. Тож сподіваємося, що у найближчому майбутньому життя молодшої частини суспільства зміниться на краще!

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Жовтню син,
а зимі брат...

Бойко В., 10-В клас

Минув другий тиждень листопада - тиждень натхненного та клопіткого навчання в гімназії, а, здається, тільки вчора перед нами постала дівчина у багрянотому вінку – осінь. Нам не зупинити нестримного плину часу, тому з кожним днем на сторінках історії з'являються дати, які ми повинні знати і які не повинні забувати.

Заглянувши у релігійний календар, ми дізналися, що на цьому тижні було два свята. 8 листопада – Дмитра. З цим днем пов'язані завершальні обряди тваринників, також у цей період закінчувалися весілля. У народі кажуть: «Якщо відлига, то на теплу зиму і ранню весну; цей день зі снігом – весна пізня; сніг і холод – на пізню і холодну весну». 10 листопада – Параски. Якщо цей день сонячний, то чекай теплої зими, хмарно – всередині грудня будуть сильні морози.

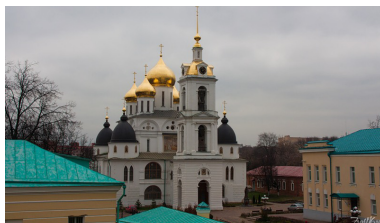
Кожен українець, який любить і плекає рідну мову, знає, що 9 листопада – День української писемності та мови. Багато українських школярів з різних куточків України беруть участь у Конкурсі знавців української мови імені Петра Яцика. Петро Дмитрович Яцик народився 7 листопада 1921 року в Україні, проте жив у Канаді. Він не забув наймилішу та найкращу мову, яка за милозвучністю посідає друге місце після італійської, також відзначився вагомим вкладом у фінансування українознавства на Заході України та був наго-

роджений Орденом князя Ярослава Мудрого.

Дванадцять років тому (6 листопада 1997 року) Президент України Леонід Кучма на підтримку ініціативи громадських організацій видав Указ «Про День української писемності та мови» в якому зазначалось: «Установити в Україні День української писемності та мови, який відзначати щорічно 9 листопада в день вшанування пам'яті Преподобного Нестора Літописця».

Українська мова почалася з писемності, витоки якої йдуть з далекого минулого. Найвизначнішою пам'яткою Київської Русі є праця Преподобного Нестора Літописця «Повість временних літ», складена в Києві на початку XII століття, в якій історія держави показана на широкому тлі світових подій з кінця XI століття до 1113 року. Цей давньоруський літопис є дорогоцінною реліквією історії, науки, літератури та культури. Він ще й сьогодні вражає глибиною мудрості, далекоглядності, є актуальним і суспільно значимим.

11 листопада (за старим стилем) народився геній писемного слова Федір Михайлович Достоевський, який відзначився не лише на літературній ниві російського слова, а й на світовій. «Марія Стюарт», «Борис Годунов», «Бідні люди», «Двійник», «Слабке серце», «Білі ночі», «Петербурзький літопис», «Неточка Неванова», «Зневажені та скивджені», «Записки з мертвого дому». Жорсткий термін контракту з видавцем змусив Достоевського писати одночасно два романи «Злочин і кара» та «Гравець». Це все твори, що йшли від серця письменника та легко лягали на папір з-під натхненного пера.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

МІЛОСЕРДНИЙ САМАРЯНИН

18 листопада 2011 року 10-Б клас відвідав будинок для літніх самотніх людей «Добрий САМАРЯНИН».

Ввійшовши туди, відразу бачимо інший світ людей. Ми навіть не уявляли, що буде так важко! Побачиш тих людей – на очі навертаються сльози: старенька бабуся, яка ледь-ледь пересувається, дідусь, закутаний у теплу ковдру... Їх ніхто не чекає, вони нікому не потрібні, в них немає ні родини, ні домівки. В їхніх очах вже немає тієї іскри, того вогнища, що освічує життя. Вони просто доживають свої роки... Нам

дуже-дуже хотілося щось зробити, щоб побачити усмішки на їхніх обличчях, трішки підбадьорити. Для цього ми підготували невеликий концерт.

Ігор Буряк, Степанова Аліна, Гречина Ольга, Нецвітна Влада та Нецвітна Карина заспівали пісні «Червона рута», «Чарівна скрипка», «Калина», «Україна», Сільвейстров Олексій та Лозан Марина розповіли гуморески «Чудодійний борщ» і «Байка про муху та бджолу». Найбільше вразив усіх колективний виступ з пісню «Смайлик», солістка Сіренко Юлія

Після виступу ми роздали солодощі, закуплені на благодійні кошти учнів 10-11-х класів, усім «мешканцям» будинку, щоб хоч трішечки підсолодити гірке життя.

Дуже хочеться, щоб ніхто не забував про цих людей. Адаже допомога або навіть просто посмішка додадуть оптимізму тим, хто цього потребує.

Гречина Ольга. 10-Б клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені, 2011. Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.